

SZÉKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMEGYEI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS KOSSUTH-PÁRT LAPJA

Megjelen hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

egész évre 10 K, félévre 5 K, negyedévre 2 K 50 fillér. Községek, papok, gazdasági egyleti tagok és községi előjárók egész évre 8 K, tanítók, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják.

Telefon Egy példány 10 fillér.

FŐSZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS:

BETEGH PÁL

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DERÉKI ANTAL

FŐMUNKATÁRS:

FÜLEI SZÁNTÓ LAJOS

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Kossuth Lajos utca 31. szám, hova a kéziratok, hirdetések és előfizetések küldendők.

Apróhirdetések szavankint 4 fillér-, vastagabb betűvel 8 fillérért más hirdetések olós árszabás szerint. Nyílt-tér sora 1 K.

M. kir. postatakarékpénztári oheque-számla 10,489. szám.

Székely küldöttség Budapesten.

A székely erdőbirtokosoknak több mint kétszáz tagból álló nagy küldöttsége jelent meg szombaton Udvarhelyvármegye zászlója alatt a földmivelésügyi miniszterium elfogadó termében, hogy Darányi Ignác minisztertől az erdőkezelés terén régen hangoztatott bajaik orvoslását kérjék. A küldöttséget Bráza Zoltán, Kovácsy Albert, Nagy György, Simkó József és Sümegi Vilmos országos képviselők vezették a miniszter elé. A küldöttségben résztvettek: Orbán Ottó báró földbirtokos, Mezey Mihály ditrói közbirtokosági elnök, Betegh Pál székelyudvarhelyi lapszerkesztő, Vákár Arthur gyergyószentmiklósi lapszerkesztő, Bartha Ferenc kászoni, Bagoly Mihály kézdiszentkereszti, Nagy Antal csikszentmártoni, Császár Károly miklósvári lelkészek és a küldöttségnek több mint 200 tagja.

A küldöttség szónoka Nagy György országgyűlési képviselő, a székely erdőbirtokosoknak azt a kérését tolmácsolta, hogy a székely erdőt adják vissza a birtokosok szabad rendelkezésére. Az 1898. XIX. t. c. alapján törvényesített állami kezelés több tekintetben káros hatású, mert az állami erdészeti személyzet olyan területeket jelöl ki véderdőknek, a melyeket bátran lehetne szabadon használni s olyan területeket nyilvánít erdőknek, melyeket az Isten is legelőnek teremtett. A székelyek saját erdejük használatából ki vannak tiltva. A Székelyföldön a kihágások nyolcvanhét százaléka erdei kihágás, ami főleg annak tulajdonítható, hogy a nép erkölcsi érzéke nem helyteleníti azt, ha a saját erdejében fát szed, vagy legeltet. Igen sok birtokos kerül erdei kihágás miatt börtönbe és igen sok fizeti el keresetének jó részét pénzbüntetésbe. A székely birtokosok Darányi előbbi működésében garanciát találnak arra, hogy méltányos és igazságos kéréseiket teljesíteni és panaszait orvosolni fogja. Ezért jöttek önként szeretettel és bizalommal ilyen nagy számban és nagy anyagi áldozattal színe elé.

A miniszter a küldöttséghez a következő beszédet intézte:

Tisztelt Uram! Engedjék meg, hogy ezt az ügyet teljes higgadsággal és nyugodtsággal tárgyaljam. Mert mi-

nél nagyobb és fontosabb érdekekről van szó, annál inkább szükséges, hogy szívünket melegen és fejünket hidegen tartsuk. Az erdőkkel — nemcsak a Székelyföldről beszélek, de az egész országról — az erdőkkel t. uraim két célt kell elérni. Az egyik az, hogy az erdők állagát késő utódok részére megtartsuk. Az erdő nem ennek a nemzedéknek a vagyona, az vagyona az egymást követő nemzedékeknek. Az unokák és dédunokák részére is kell, hogy használható és értékesíthető legyen.

Ez az egyik szempont, a másik az, hogy a jelen nemzedék szintén ki vegye belőle azt a hasznot, azt a jövedelmet, amely őt lsten és ember előtt megilleti. (Élénk helyeslés.)

Ez a két szempont vezet engem és azt hiszem, hogy e két szempontot annál inkább elérhetjük, mert az erdők jövedelmezősége emelkedő irányt mutat és hogy ha valahol az erdők jövedelmezősége nem emelkedik, ott valami helyi bajnak kell lenni, amely orvoslást, javítást igényel.

Én annyit közölhetek önökkel, hogy az arányosítási és tagosítási törvényjavaslat az igazságügyminiszteriumban, velem egyetértőleg elkészült és ma már benyújtottuk a képviselőházba. Ebben a javaslatban, a mint meg fogják látni, van olyan felhatalmazás és intézkedés, amelyet eddig nélkülöztünk. Van egy felhatalmazás, amely megengedi, hogy az arányosítás után közösségben maradó erdőkben is bizonyos szükséges részt legelő céljaira kihasítani lehessen. (Zajos helyeslés.) Ez már egy nagy lépés előre. A másik fontos körülmény a legeltetés kérdésében, amit megemlíteni kívánok, hogy én hajlandó vagyok bármely község kérésére rövid uton azonnal a helyszínén megvizsgáltatni a panaszokat és nemcsak erdész által, — mert arra azt mondhatnák, hogy egyoldalú ember, csak az erdőt nézi, amit nem is lehet rossz néven venni tőle — hanem egyszersmind egy gyakorlati gazda által is, aki az állattenyésztés érdekét is szemügyre veszi. Ezek jelentése alapján határozok a fölött, hogy micsoda területet kell legelőnek átengedni. (Zajos éljenzés.)

Azt tudom, hogy az összes üzemterveket a hivatalaink még nem voltak képesek elkészíteni. De vannak ennek olyan okai is, amelyek rajtuk kívül állanak. Például az arányosítás függőben léte. Azonban elismerem, hogy az üzemtervek elkészítése gyorsabb tempót igényel. Eppen ezért intézkedni is fogunk, hogy a jövő költségvetésben e végből a mi személyzetünk szaporíttassék.

Én az erdészeti közegekről különben csak elismeréssel emlékezhetek meg. Mert — nevéket nem akarok említeni — előttem van egy példa, hogy erdészeti közegeinknek lehet köszönni, hogy azért a területért, a melyet már egy törvényhatóság tizedrész árért akart eladni, tizszeres árt kaptak. Ez legutóbb történt. 300,000 helyett közel 3 milliót ígérnek. Az ilyen embereknek nemcsak a szakértelme, hanem a jelleme, megbízhatósága és lelkiismeretessége is tiszteletet érdemel.

Miután t. képviselőtársaim is, önök is az erdők ügyére nagy súlyt hely-

yeznek és miután látom, hogy itt kell, hogy a csizma valahol szorítsa a lábukat — mert akit nem szorít a csizma, az nem jajdul fel — de viszont én tőlem és a törvényhozástól is csak olyan dolgot lehet követelni, amely minden irányban alapos, indokolt és igazságos: ennél fogva felkérem t. barátomat Mezőssy Béla államtitkár (Zajos éljenzés.), aki iránt mindnyájan hason bizalommal viseltetnek, legyen szives lemenni a Székelyföldre (Zajos helyeslés.) személyesen meggyőződni, hogyan állanak a dolgok. (Zajos helyeslés.) Mert megvallom, anélkül egészen tisztán látni nem tudok; és legyenek meggyőződve, hogy ha t. barátom visszatér, legjobb lelkiismeretem szerint fogok eljárni.

Ha valaki van, akkor mi ketten vagyunk, én és Mezőssy államtitkár ur, akik melegen érzünk a székelység iránt. Olyan időben, amidőn a székelyekről senki sem beszélt, létesítettem a székelyföldi akciót. Különbözők lehetnek a nézetek. Egyik jobban helyesli, a másik kevésbbé. Én csak annyit tudok, hogy ahány vármegyéje van Erdélynek, mind azt léri, hogy terjeszsem ki mielőbb ő reájuk is az akciót. Tehát még sem lehet az olyan rossz, a mit minden vármegye kíván magának. Ezzel is kimutattam és kimutatjuk mindnyájan a székely nép és a Székelyföld iránt táplált meleg érdeklődésünket. E tekintetben teljesen egy véleményben és nézetben vagyok t. barátommal Mezőssy államtitkár. (Zajos éljenzés.) Nagyon tudjuk a multból is jelenből, hogy a Székelyföld és a népe Magyarország egyik yédő vára, amelyet meg kell becsülni és amelynek érdemeit elfelejteni sohasem szabad. (Hosszantartó éljenzés.)

A birtokosok közül Orbán Ottó báró szólalt fel és megköszönte a miniszter intenzív érdeklődését a székelyföldi dolgok iránt. Kijelentette, hogy a birtokosok bizalommal és megnyugvással fogadják a miniszternek azt az intézkedését, a mely szerint Mezőssy Béla államtitkár küldi ki kéréseik és panaszai helyszíni megvizsgálására.

A küldöttség Darányit és Mezőssyt éltetve hagyta el a miniszterium elfogadó termét és onnan a képviselőházba ment Kossuth Ferenchez. Kossuth Ferenc a kupolateremben fogadta a küldöttséget. Dr Nagy György a következő beszéddel üdvözölte a minisztert:

Az összes székelyföldi közbirtokosságok jelentek meg azért, hogy meghajtsák a szeretet és hódolat zászlaját a függetlenségi eszme nagy érdemű fővezére előtt. Mi, székelyek mindannyian a függetlenségi eszmének vagyunk, ha szegény is, de önzetlen és bátor katonái és mindannyian egy szívvel-leléssel Kossuth Ferencet valljuk vezérünknek! (Lekes éljenzés.)

Ezután Orbán Ottó báró üdvözölte lelkes beszédben Kossuth Ferencet, aki válaszában legnagyobb

örömeinek adott kifejezést a felett, hogy maga körül láthatja a székelyeket, akik iránt gyermekkor óta mindig a legnagyobb rokonszenvvel viseltetett és akik abban az időben, midőn Erdély volt a magyar független állam utolsó védbástyája, a bástyaormokon vitéz katonák voltak. Szívén viseli a székelyek anyagi érdekeit is és reméli, hogy tevékenysége, ha nem is a közel jövőben, de mindenesetre megtermi áldásos gyümölcseit.

Ezután szép jelenet következett. A képviselők a küldöttség számos tagját bemutatták a miniszternek, ki kezet szorított velük s beszélgetésbe bocsátkozott. Megható volt, mikor egy öreg székely elsárgult papirlapot huzott elő a zsebéből, Kossuth Lajos egy régi levelét, melyet a székelyekhez intézett.

A küldöttség a kihallgatások után, szombaton délután a József főherceg szállóban értekezletet tartott, a melyen báró Orbán Ottó, Betegh Pál lapszerkesztő, Dr Nagy György és Sümegi Vilmos országgyűlési képviselők nagy részletességgel felvilágosították a küldöttség tagjait azon nyilatkozatok jelentőségéről, a melyeket délelőtt Kossuth Ferenc kereskedelmügyi és Darányi földmivelésügyi miniszterek adtak a küldöttségnek; a küldöttség tagjai nagy lelkesedéssel és éljenzéssel fogadták a felvilágosító nyilatkozatokat.

Ezzel hiven beszámoltunk a székely erdőbirtokosságok impozáns küldöttségének fogadtatásáról; talán nem leszünk szerénytelenek, ha végül azt is hangsúlyozzuk, hogy ez az országíru szép eredmény, melyről az összes fővárosi lapok a legnagyobb lelkesedéssel emlékeznek meg, Báró Orbán Ottó és Betegh Pál lapunk főszerkesztőjének elvitázhatlan érdeme, mert ők fáradságot nem kimélve, mindvégig hűségesen kitartottak a zászló mellett, melyet a székely erdők felszabadításáért legelsőbben ők bontottak és jutattak győzelemre. A hazafias kötelesség teljesítésének megnyugtató tudatában találhatják legszebb jutalmukat.

Az új tagosítási törvény.

A képviselőház szombati ülésében Dr Günther Antal igazságügyminiszter nagyfontosságú törvényjavaslatot terjesztett be, melyet az egész Ház zajos tetszéssel fogadott. A különböző kormányoknak régóta tett ígéretét váltja be ez a törvényjavaslat, amely az erdélyi részek birtokrendezési, arányosítási és tagosi-

